

[Leif Hermann]

Der er blevet sagt nogle ting om Socialistisk Folkepartis medvirken i den miljøpolitik, som har været ført her i landet. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at Socialistisk Folkeparti i slutningen af 1960'erne fik vedtaget et beslutningsforslag om nedsættelse af en forureningskommission. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at Socialistisk Folkeparti deltog meget aktivt i arbejdet med den miljøbeskyttelseslov, der i det væsentligste stammer fra dengang, og som vi har i dag. Vi stillede nogle ændringsforslag, og når Socialistisk Folkeparti ikke var med til at stemme miljøbeskyttelsesloven igennem, hvad partiet Venstre og partiet Det Radikale Venstre heller ikke var – det var Socialdemokratiet og Det Konservative Folkeparti – så var vores grundelse den, at det ikke var godt nok. Så må jeg ikke være fri for at høre, at SF er kommet med på den miljøpolitiske arena på et senere tidspunkt?

Afslutningsvis vil jeg gerne sige, at det kan undre mig, at miljøministeren ikke er interesseret i at rydde denne forvirring af vejen, for den næste forvirring venter lige om hjørnet, nemlig på Skjern Å-projektet. Vi kan læse i Ringkjøbing Amts Dagblad – og det er såmænd sikkert løgn, når det står dér – at miljøministeren vil udskyde det i 4½ år. Men er der ikke en kerne af sandhed i det alligevel? Er det ikke sådan, at ministeren måske godt vil have et pusterum og vil afvente en indstilling fra et udvalg? Er det således, at den forvirring vedrørende vores vandmiljø – og Skjern Å-projektet er vel det største vandmiljø- og naturgenopretningsprojekt, der er i gang – skal fortsætte, eller er det således, at ministeren endelig en gang turde tage et klart standpunkt og sige, hvad det skal handle om, før EF-Kommissionen tvinger hende til det?

(Kort bemærkning).

Ole Bernt Henriksen (KF):

Jeg vil først konstatere, at jeg stadig væk ikke har fået svar på, hvor jeg har hr. Knud Lind i spørgsmålet om at afsætte ressourcer til den danske miljøpolitik på luft- og havforureningsområdet. Men det får jeg vel ikke svar på, og jeg tror også, jeg kender grudnen til, at jeg ikke får svar på det.

Så vil jeg gerne sige til hr. Leif Hermann – måske lidt usædvanligt – at jeg er så ked af denne dagsorden. Hr. Leif Hermann henviste til

SF's fortid på miljøområdet, hvor vi andre, Socialdemokratiet og De Konservative blev enige om miljøloven og SF ikke var med, fordi SF skulle markere. Nu har vi en dagsorden, hvor SF igen markerer ved at bede ministeren om at gøre noget, som ministeren af gode grunde ikke kan.

Vi er alle sammen enige om, at vi så snart som muligt – jeg har nu bedt om en konsensuskonference – får dette diskuteret. Men er det ikke en af SF's karakteristiske tomme markeringer at bede om den redegørelse på en bestemt dato, når man ved, at det kan ministeren ikke?

Jeg synes, det er en meget kedelig måde at gøre det på, og jeg vil spørge, om vi ikke skulle prøve at få afpolitiseret dette miljøspørgsmål. Det synes jeg hr. Leif Hermann kunne bidrage så fortryllende til, hvis han gik her op og sagde, at han med den grundelse, som jeg har givet nu, trak sin dagsorden tilbage. Så kunne vi gøre det, som naturligvis står tilbage, nemlig at stemme den anden dagsorden stille og roligt ned.

(Kort bemærkning).

Mogens Elvensø (FP):

Fru Dorte Bennedsen sagde, at det ikke var nok at give en oversigt over de sidste tre år; hun ville også gerne se nogle tal, der lå måske 10 år tilbage. Af de tal, jeg angav, 38.000 t – i 1977 var det ca. 36.000 t, i 1978 34.000 t og i 1979 37.000 t – kan man se, at den fiskemængde, der er indfisket og landet i de farvande, som fru Dorte Bennedsen har spurgt om, ligger konstant på 35.000–38.000 t. Det er også fra Statistisk Årborg, denne gang 1981.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

En tom markering kalder hr. Ole Bernt Henriksen SF's dagsorden. Men hvori består den tomme markering? Består den i, at man ønsker, at ministeren skal skabe klarhed, når ministeren alligevel skal lave det stykke arbejde, der fører frem til det statusnotat? Ministeren bliver jo alligevel, således som situationen ser ud i EF – EF-Parlamentet diskuterede direktivforslaget i går – nødt til at lave arbejdet; ellers ville ministeren ikke være klædt på til de forhandlinger, ministeren nu skal i gang med den 2. juni.

Hvad er det så, vi andre ikke må? Hvad er det så, der gør, at det absolut skal vente til engang i